

[Oluf Pedersen.]

fremme Udstykningen og skaffe gode Vilkaar for Husmandsbrug i Danmark, skal man efter min Opfattelse ikke gaa frem med Statsindgreb, men skal i Stedet for afskaffe disse Skatter, saa at man kan faa Priserne ned. Hvad specielt Husmandsbrug angaar, ligger Forholdet saaledes, at de maa sælge deres Varer til Verdensmarkedets Pris, men derfor er det ogsaa en Betingelse for deres Produktions Rentabilitet, at de kan købe til Verdensmarkedets Pris — ellers kan de ikke faa det til at gaa rundt.

Naar man i denne Forbindelse siger, at Landbrugskrisen skyldes de uheldige Afsætningsforhold, og at den kan afbødes blot ved at faa Afsætningsforholdene i Orden, vil jeg ikke bestride, at en Forbedring af Afsætningsforholdene kan gøre sin Gavn i den Henseende, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at for Flæskestens Vedkommende var Prisen i 1909—14 i Gennemsnit 8,6 Gange Majsens Pris, og i Dag er Prisen paa Flæsk 8,2 Gange Majsens, og da vist ingen tror, at selv de bedst mulige Afsætningsforhold kan hæve Kornpriserne, vil jeg mene, at det ikke vil være muligt, selv om Afsætningsforholdene bliver de bedst mulige, at komme stort højere op med Flæskeprisen end fra 8,2 til 8,6 Gange Majsens Pris, og det kan endda være, at Afsætningsforholdene bliver saadan, at man slet ikke kan komme højere op, saa den Tro, man har til, at man i Kraft af bedre Forhold paa de udenlandske Markeder kan slippe ud af Landbrugskrisen, nærer jeg ikke.

Det er ganske givet, at de Forhold, vi har i Dag, kan ikke vedblive. Det er en Livsbetingelse for det danske Landbrug, at vi kommer ud af Krisen, og kan vi ikke komme den Vej ud, maa vi finde andre Veje ud af den. Jeg vil derfor henvise til de Krav, som det historiske Venstre stillede om Inddragning af Grundrenten, altsaa om Grundskyld. Nu ved jeg godt, at der er ærede Medlemmer af dette Ting, som ikke ved noget om Grundskyld og derfor gerne taler om det. Vi har hørt, at man kræver 14 pCt. Grundskyld og den Slags, hvilket alt sammen illustrerer, at disse Mennesker ikke ved, hvad de taler om.

Men der er en Betragtning, jeg gerne vilde have, at ærede Medlemmer af dette

høje Ting skulde forstaa, nemlig at der er en Forskel paa den Form, hvorunder Retsforbundet ønsker Ligeretten til Jorden respekteret, og den, hvorunder Kommunisterne gør det. Der er neppe noget Medlem af dette Ting, som tør bestride, at alle Mennesker har samme Ret til Jorden, og naar man ikke tør bestride det, har man ogsaa en Pligt til at sætte ind paa en Løsning af Problemet, hvordan man skal kunne sikre alle Mennesker denne Ligeret til Jorden. Man kan jo sikre den lige Ret til Jorden i et kommunistisk Samfund paa den Maade, at man gav alle lige megen Jord, ja, jeg hørte endda en kommunistisk Taler heroppe fra forleden Dag hævde, at man skulde give dem Jorden gratis og Penge ved Siden af.

Det er den kommunistiske Opfattelse. Overfor den staar den, som Retsforbundet gør gældende, at man skal sikre alles lige Ret til Jorden ved at inddrage Grundrenten. Grundrenten er noget faktisk eksisterende. Hvis Fællesskabet ikke inddrager Grundrenten, saa bliver den Genstand for Køb og Salg og Genstand for Gældsstiftelse. Hvis Samfundet derimod gaar til at inddrage Grundrenten, saa vil man derigennem faa et Beløb, som muliggør en Nedsættelse af Skatterne, og det er jo netop det, vi i Øjeblikket trænger til.

Naar man i en Tid som den, vi staar i, rejser Grundskyldskravet, er det ogsaa naturligt, at man prøver paa at rejse det paa praktisk Grundlag. Vi har nu set de to Regeringspartier kredse om Grundskyldspøblemets paa teoretisk Vis gennem mange Aar, og de er ingen Steder naaet frem. Forholdet er nemlig det, at de to Regeringspartier nok har hævdet, at de er Tilhængere af Grundskylden, men aldrig har været i Stand til at forstaa selve Problemet, idet det, det drejer sig om, er Grundrentens Inddragning, og naar man rejser Kravet om Grundrentens Inddragning, betyder det, at man ganske naturligt maa sætte ind overfor dem, som er Ejere af Grundrenten. Men hvis man i Dag vil gaa til danske Landbrugere og andre Ejendomsbesiddere, saa vil man se, at det er forholdsvis faa af dem, som er ubeskaaret Ejere af den Grundrente i Ejendommen, som de har Skøde paa, man vil se, at denne Grundrente er bortprioriteret. Derfor er det naturligt,